

בית משפט השלום בנתניה

02 יוני 2014

ת"פ 31186-08-13 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ס'

31189-08-13

1

בפני כב' השופטת גלית ציגלר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

2

3

<#1#>

4

5

נוכחים:

6

ב"כ המאשימה עו"ד [REDACTED]

7

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ליעד ידין

8

9

10

<#2#>

11

הכרעת דין

12

13

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

14

1. בכתב האישום נטען כי ביום 7.8.13 בשעה 13:00 לערך, סמוך לתחנה המרכזית

בנתניה, הגיע הנאשם אל מאחורי המתלוננת, תקף אותה בכך שתפס בכתפיה,

קרע את השרשרת שהיתה על צווארה במטרה לגנוב אותה, וברח מהמקום.

כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת סימני אדמומיות בצוואר וביד.

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381 (א) (2)

לחוק העונשין.

21

בית משפט השלום בנתניה

02 יוני 2014

ת"פ 31186-08-13 מדינת ישראל נ (פ)

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, ומאחר ונעצר רק כעשרה ימים לאחר האירוע, הכחיש כל מעורבות בו וטען כי אין לו מושג במה הוא מואשם.

3. המתלוננת, [REDACTED], עובדת בתחנה המרכזית בנתניה [REDACTED]. המתלוננת סיפרה כי ביום האירוע היא יצאה להפסקת צהריים עם בנה התינוק בעגלה, ובעודה הולכת הרגישה מעיין חיבוק לכיוון השרשרת שעל צווארה. היא הזיזה את ידיה והרגישה שמישהו נוגע בה, וכשהסתכלה לכיוונו וראתה את פניו של התוקף, הוא ברח.

המתלוננת נבהלה מאד, חזרה למקום עבודתה ושם גילתה כי השרשרת שעל צווארה נקרעה, ובמקום היו סימני שריטות.

המתלוננת היתה משוכנעת כי היא מכירה את פניו של התוקף מעבודתה בתחנה המרכזית, ורואה אותו מידי יום: **"אני זוכרת את פניו, אני בטוחה שזה הוא"** (עמוד 9), והיא אף ציינה את פרטי הלבוש שלו כחולצת ג'ינס, נעליים לבנות עם פס כחול, מכנסיים בצבע כחול חאקי וזקן לבן.

המתלוננת תיארה את מה שארע: **"הלכתי, הוא הלך מאחורי, הוא תפס אותי באיזור של הצוואר ליד השרשרת, השרשרת נקרעה, כנראה שהוא משך אותה. אני הרגשתי בהלה, הרגשתי סוג של שריטה מן שורף כזה.... הוא בא מאחורי כאילו חיבק אותי מעל הכתפיים, היידים שלו היו באיזור הצוואר. השרשרת נתפסה בפס של החולצה, נבהלתי וצעקתי וחזרתי אחורה לכיוון העבודה, ראיתי אותו רץ, הולך הליכה מהירה.... הוא היה ממש קרוב אליי, ראיתי את הפנים שלו"** (עמוד 8).

המתלוננת חזרה למקום עבודתה וסיפרה על האירוע לדודו רבינוביץ, אשר עובד יחד עימה.

לדברי המתלוננת, כשבוע לאחר מכן, הגיע הנאשם למקום עבודתה על מנת להחליף כרטיס נסיעה, היא זיהתה אותו, שמרה ברשותה את כרטיס הנסיעה הנושא את תמונתו, וכשבוע לאחר מכן מסרה את הפרטים למשטרה (נ/1).

בית משפט השלום בנתניה

02 יוני 2014

ת"פ 31186-08-13 מדינת ישראל נ' ()

4.

1 בחקירתה הנגדית נדרשה המתלוננת לאבחן מה בדיוק ארע באותן שניות
2 בודדות, והסבירה כי הרגישה מעיין חיבוק בכתפיה, כאילו מישהו עומד
3 מאחוריה ומושיט את ידיו לצווארה מעבר לכתפיה, והיא הבינה שמדובר
4 ב"משהו רע", וכשראתה אותו בורח הבינה שאכן משהו לא בסדר.

5 המתלוננת אף הדגימה כיצד הרגישה שמישהו בא מאחוריה, ומניח את ידיו
6 מעל לכתפיה, סמוך לצווארה.

7 בעדותה הסבירה המתלוננת כי לאחר ששבה למקום עבודתה וסידרה את
8 השרשרת שעל צווארה, הבחינה שזו קרועה, והבינה כי היה זה ניסיון לגנוב
9 אותה: "מההתחלה הבנתי שמנסים לגנוב משהו והייתי מבוהלת... לא הבנתי

10 שמישהו רוצה לגנוב ממני, רק אחרי זה שחזרתי לעבודה שלי רגיל, הייתי
11 היסטורית באותו רגע וחזרתי מהר לעבודה. בעבודה הבנתי שכנראה מישהו
12 רוצה לגנוב ממני משהו.... במקום כשזה קרה לא חשבתי, לא הבנתי כלום,
13 הייתי נסערת, חזרתי מיד למקום העבודה שלי, שם ראיתי את השרשרת ואת
14 השריטות והבנתי שניסו לגנוב לי אותה, במקום לא חשבתי על זה" (עמודים
15 10-11, ראה גם בעמוד 15).

16 המתלוננת נחקרה מתי בדיוק נקרעה השרשרת שעל צווארה והשיבה שאינה
17 יודעת, אולם כשענדה אותה באותו בוקר היא היתה שלמה.

18 המתלוננת נחקרה גם על אופן הזיהוי של הנאשם וכיצד תיארה אותו בהודעתה
19 כ"אלכוהוליסט", והיא הסבירה כי היא מכירה אותו מעבודתה: "מבוגר, בן 50
20 בערך, יש לו זקן" ובאותה תקופה הבחינה בו פעמים רבות, והיתה משוכנעת כי
21 היא מזהה נכונה. בתשובתה חזרה המתלוננת גם על פרטי הלבוש שלו,
22 והוסיפה כי מכנסיו היו בצבע ג'ינס כחול שחור מעיין "סוג של דגמ"ח"
23 (עמודים 14-15).

24 הסנגור ביקש מהמתלוננת להסביר מדוע לא פנתה למשטרה באופן מיידי, ברגע
25 שהתוקף הגיע למולה במקום עבודתה, והיא רק לקחה ממנו את כרטיס
26 הנסיעה שעליו מופיעה גם תמונתו, והיא הסבירה כי חששה לחייה, פחדה
27 למסור עדות והיתה מבוהלת מכל הסיטואציה, ואת הפרטים מסרה רק לאחר
28 פניות חוזרות של השוטרים אליה.

בית משפט השלום בנתניה

02 יוני 2014

ת"פ 31186-08-13 מדינת ישראל נ' ()

עוד נדרשה המתלוננת להסביר מדוע לא ניסתה למצוא את פרטיו של הנאשם
בעצמה באמצעות מערכת המחשב איתה היא עובדת, וגם כאן השיבה כי לא
חשבה על כך ולא ניסתה לאתר את התוקף בדרך זו.

5. [redacted] שעובד יחד עם המתלוננת, העיד כי חזר מהפסקת צהריים,
ומצא אותה בוכה, מתייפחת ונסערת, והיא סיפרה לו שמישהו ניסה לשדוד
ממנה את התיק, והיא יודעת לזהותו. העד הבחין שצווארה שרוט והשרשרת
שעליה חצי תלויה והוא צילם אותה.
העד נחקר על הזיהוי שזיהתה את התוקף באמצעות כרטיס
הנסיעה, והשיב שהיא שיתפה אותו בכך שזיהתה את השם, אולם הוא לא ידע
באיזו דרך נעשה הזיהוי.

6. עדים נוספים היו השוטרים [redacted]
השוטרת [redacted] העידה כי התקבל אירוע ממוקד 100 על אישה שניסו לחטוף לה
שרשרת מהצוואר, היא הגיעה למקום, שמעה מהמתלוננת את פרטי המקרה,
כיצד הגיע התוקף מאחוריה, חיבק אותה באיזור הכתפיים, נמלט תוך שהיא
מזהה את פניו, הגם שלא ידעה לתת את שמו המלא.
השוטרת הבחינה בשריטות שהיו על צווארה של המתלוננת, ובשרשרת
הקרועה.
הסנגור עימת את השוטרת עם הדו"ח שכתבה ובו ציינה כי בעת שנמלט הביט
התוקף לאחור, בעוד שהמתלוננת לא ציינה כלל עובדה זו בעדותה או
בחקירתה במשטרה, ולעדה לא היה הסבר לכך.

השוטר [redacted] העיד, כי אף הוא קיבל הודעה מהמוקד על האירוע, ויצא
למקום על מנת לנסות ולאתר את התוקף. הוא פגש במתלוננת, שמע ממנה על
מה שארע, וזכר שהיתה: "מבוהלת, מתנשפת, אתה רואה שעבר עליה משהו"
(עמוד 22).

בית משפט השלום בנתניה

02 יוני 2014

ת"פ 31186-08-13 מדינת ישראל נ' ()

1 לדברי העד הוא ניסה לאתר את החשוד בהתאם לפרטים שקיבל מהמתלוננת:
2 "מבוגר לובש חולצה שחורה מזוקן", אולם הדבר לא עלה בידו (ת/2).
3

4 7. עד תביעה נוסף היה החוקר () אשר גבה את הודעת הנאשם (ת/3).
5 העד נשאל על נסיבות גביית ההודעה ועל סירובו של הנאשם לחתום עליה.
6 החוקר נשאל גם על ניהול החקירה, על פעולות שבוצעו על מנת לאתר את
7 התוקף, על הזיהוי שזיהתה המתלוננת, על פעולות נוספות שבוצעו מאז הועבר
8 כרטיס הנסיעה למשטרה, ועל פעולות שעליהם ויתרה המשטרה: "לא רלוונטי
9 לבצע חיפוש אחר הבגדים, הזיהוי שלה היה זיהוי מושלם, החשוד נעמד
10 מולה בדלפק הקבלה באגד.... היא זיהתה אותו ב- 100% שהיא עומדת מול
11 ומדובר בזיהוי מושלם, לכן לא בוצע מסדר זיהוי...." (עמוד 23).
12

13 8. הנאשם העיד שאינו קשור באותו אירוע ואינו יודע מדוע מאשימים אותו, וכבר
14 בחקירתו במשטרה כ- 10 ימים לאחר האירוע, השיב כי לא עשה דבר, לא ניסה
15 לגנוב ולא ברח מהמקום "1000 אחוז שקר" (ת/3).
16 לדברי הנאשם, הוא מכיר את המתלוננת ואת העד () ממקום עבודתם,
17 ראה אותה פעמים רבות בתחנה המרכזית ואין בינו לבינה שום ריב או סכסוך.
18 בחקירתו הנגדית שב הנאשם על הכחשתו הגורפת לגבי מעורבותו באירוע, אך
19 לא ידע להסביר - לא במשטרה ולא בבית המשפט - מדוע הצביעה המתלוננת
20 דווקא עליו.
21

22 9. תיאורה של המתלוננת היה אחיד וקוהרנטי, ניכר היה שהיא עדיין זוכרת
23 היטב את פרטי האירוע, השיבה לכל השאלות באופן שוטף וללא היסוס, ושבה
24 והסבירה כיצד חשה באדם שבא מאחוריה, שהקיף בידיה את צווארה מעל
25 לכתפיה, והרגישה שמשוהו רע קורה.
26 המתלוננת מטבע הדברים אינה יכולה לנחש מה היו מחשבותיו של אותו תוקף,

בית משפט השלום בנתניה

02 יוני 2014

ת"פ 31186-08-13 מדינת ישראל נ ()

- 1 מה היתה כוונתו, ומדוע פגע בצווארה כפי שפגע. כל שהיא יכולה לספר
2 מידיעתה בנוסף על מה שראו עיניה, הוא על מה שהרגישה ועל תוצאות המפגש
3 הבלתי נעים עם אותו תוקף.
4 לא ניתן לצפות מהמתלוננת שתדע לתאר במדויק אירוע דינמי, שארך שניות
5 ספורות, ואך טבעי הדבר שעד שהתעשתה והבינה מה בדיוק קורה, אותו תוקף
6 כבר ברח מהמקום כפי שהעידה.
7 המתלוננת הותירה רושם אמין, כשניסתה לתאר שוב ושוב מה היה מצבה
8 באותה עת, מה הרגישה, מתי גילתה את השריטות ואת השרשרת הקרועה
9 וכיצד חיברה בין הדברים.
10 המתלוננת היתה בטוחה בזיהויו של הנאשם כבר ברגע האירוע, בשעה שציינה
11 זאת באזני שותפה לעבודה, באזני בעלה ובאזני השוטרת רעיה שהגיעה לגבות
12 את עדותה.
13 תמיכה לעדותה של המתלוננת ניתן למצוא בעדותו של דודו רבינוביץ, אשר
14 התרשם ממצבה הנפשי זמן קצר לאחר האירוע, מהיותה נסערת ובוכה, הוא
15 גם ראה את השריטות הטרויות על צווארה ואת השרשרת הקרועה,
16 כשהשריטות נצפו גם על ידי השוטרת, וברור כי הן לא היו שם קודם.
17 גם הסברה של המתלוננת לגבי זיהויו המאוחר של הנאשם באמצעות כרטיס
18 הנסיעה, והחשש הגדול שהביעה מפני מעורבותה באירוע פלילי ומסירת
19 פרטים, היה הסבר הגיוני ואמין, והוא השתלב היטב בתהליך שעבר עליה עד
20 שמסרה את פרטי הנאשם למשטרה.
21
22 10. לאור צירוף העדויות לעיל, המסקנה היא שזיהוי הנאשם נעשה אך ורק על ידי
23 המתלוננת, ואין שום אינדיקציה נוספת הקושרת בינו לבין ביצוע העבירה.
24 כאמור, המתלוננת היתה משוכנעת בזיהוי ועדותה היתה הגיונית ואמינה,
25 אולם ממהימנותו של עד לא ניתן בהכרח להסיק כי הזיהוי שביצע היה נטול
26 פגמים וטעויות.

בית משפט השלום בנתניה

02 יוני 2014

ת"פ 31186-08-13 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 על פי הפסיקה, בחינתה של עדות זיהוי תעשה באמצעות מבחן כפול
2 אובייקטיבי וסובייקטיבי, כאשר במקרה זה מתקיים המבחן הסובייקטיבי,
3 בשעה שהמתלוננת נמצאה כנה ואמינה.

4 עם זאת, יש לבחון את אמינות הזיהוי, גם באמצעות המבחן האובייקטיבי תוך
5 מענה לשאלות כגון, כיצד נטמעה הדמות בזכרונה של המתלוננת, מה משך
6 הזמן בו הביטה בנאשם, מה היה המרחק ביניהם, ונסיבות נוספות אשר
7 יכולות לתרום לבירור שאלה זו.

8 לא אחת קבעו בתי המשפט, כי לא די שעד משוכנע באמיתות הזיהוי, ולא די
9 שבימ"ש משתכנע שעדותו מוצקה, אלא שהניסיון המשפטי המצטבר מלמד כי
10 האפשרות שבן אנוש יטעה בזיהוי היא ממשית, ויש להיזהר מלהרשיע אדם על
11 בסיס עדות שנחזית להיות מהימנה, מבלי שהוכח מעבר לכל ספק, גם מבחינה
12 אובייקטיבית, שהזיהוי הוא אמיתי (ע"פ 5889/11 ויסאם עבאס נ' מדינת
13 ישראל; ע"פ 5606/10 דוד בוניפד נ' מדינת ישראל, ע"פ 2957/10 שחדה
14 אלאטרש נ' מדינת ישראל).

15
16 בעדותה לא מסרה המתלוננת פרטים אודות חזותו של הנאשם, כפי שנחרטו
17 בזכרונה מיד לאחר האירוע, לא את מראהו הכללי, לא תיאור גופני פיזי, ולא
18 מאפיינים ייחודיים אחרים, למעט היותו מזוקן (עמוד 12).

19 המתלוננת אומנם ראתה את הנאשם, אולם ברור מהנסיבות כי היה זה לשניות
20 ספורות, משום שהוא ברח מהמקום מיד כשהיא הדפה את ידיו ממנה, ומטבע
21 הדברים גבו היה מופנה אליה, ולא ברור עד כמה נצרבה דמותו בזכרונה מיד
22 בזמן האירוע. אכן אין להתעלם מכך שקיימת ביניהם הכרות מסויימת
23 קודמת, אולם הפרטים שמסרה הם מעטים ועשויים להתאים למגוון אנשים
24 ודמויות.

25 השוטר [REDACTED] העידה כי המתלוננת תיארה את התוקף כגבר בעל שיער שיבה,
26 בסביבות גיל החמישים, ממוצא קווקזי או גרוזיני, ואילו השוטר [REDACTED]
27 תיארה את החשוד כגבר מבוגר ומזוקן.

בית משפט השלום בנתניה

02 יוני 2014

ת"פ 31186-08-13 מדינת ישראל נ'

אומנם, אין מניעה עקרונית לבסס הרשעה בפלילים על עדות זהוי יחידה, ואין צורך בתוספת ראיתית, אולם במקרה זה רק מעט מהתיאור הולם את הנאשם, ולטעמי עדיין קיים ספק מסוים האם הזיהוי שנערך בעת ההתרחשות - בפרק זמן של שניות ובתוך סערת רגשות ובהלה - מספיק לצורך הרשעה, ואינני סבורה שניתן לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת, רק על סמך הנתונים הכלליים שנמסרו ע"י המתלוננת ללא כל אחיזה באיזשהו גורם נוסף, כי הנאשם הוא זה שתקף אותה באותו יום. אילו היתה נערכת חקירה משלימה לעניין נעליו של התוקף - שיש בהן ייחודיות או פרטים אחרים שהיו קושרים אותו לעניין ייתכן והיה בכך כדי להשלים את החסר, אך הדבר לא נעשה.

משלא מתקיים המבחן האובייקטיבי בצורה מספקת, ומשנותר ספק הקשור בזיהוי הנאשם, אני מזכה אותו מחמת ספק זה.

<#3#>

ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשע"ד, 02/06/2014 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

הוקלד על ידי הדס כחלון